

Günce

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 14 Haziran 2016

Güncem; ıssızlığa tamah eden
Vakur bir dokunuşla,
Gizil bir tehdidin ayyuka çıkan tınısında
Gözlerden irak sefilliğin muteber sanısında
Adeta...

Sudan sebeplerle yüreğin ihracı,
Soluk bir telaffuz,
Irgat bir düşüşe rağbet etmek:
Hem de yalnızlığın en alası,
Sırta kadem basan mizacın yılığında:
Gözden düşen tek damla yaş'a
Kılıf geçiren basireti bağlanmış bir sureden
Çıkıp da yola,
Dokunduğum hangi yürekse,
Yaftalanmanın haczi
Pür-neşe bir hengâmede,
Nasıl varsa bir keramet.

Tetikleyen ölümü belli ki
Hayatın yükünü darmaduman eden,
Bir keşiş mahiyetinde
Arşınladığım şu tümsekte,
Kaykılmış ölümlü bir günce.

Suret-i kati, demekse maharet
Son sözü bil ki kader söyler.
Nasıl bir nazire ise şu yüreğin daldığı tefekkür,
Aslı astarı olmayan onca söylenceden
Alıp da nasibini.

Delerken zaman günbegün
Hele ki o hoyrat güncede,
Mabet bildiğim sığındığım son surede:

Hayli dermansız bir kelamdan damlayan...

Sığamazsın belli ki evrenin heyula kütlesine

Yığdığın gönül gözünle:

Nasıl da patavatsız bunca hezimetî

Kanıksamak belli ki yürek yarası,

Devindiğinden çok öte o insan pazarı:

Kaybolmamak adına:

Hadi son bir hamle, demek,

Değil mi ki inkârı aslının:

Kanasam da en derinden.